

לְמַהוּי מְקַשְׁטָא לְגַבְדָּ בְּזַמְנָא דְתִיתִי לְגַבְהָ בְּפוּרְקָנָא
בְּתַרִּיתָא, דְּאִתְמַר בִּיהָ (קהלת א) מ"ה ש"הִיָּה ה"וֹא וכן

מקשטים אותה בכמה מיני קישוטים של תיקוני התפילות והעונג של שבתות וימים טובים,
וכל זה הוא בכדי שהשכינה תהיה מקושטת אליך בעת שתבוא לגאול אותה בגאולה
האחרונה בב"א, בסוד מ'ה ש'היה ה'וֹא שיהיה שהוא ר"ת מש"ה כי הוא היה הגואל הראשון

והוא יהיה הגואל האחרון (רמ"ק). ♦ (חסר כאן).

עם ישראל קישטו והכינו את השכינה בשביל רעיא מהימנא ולכן סובל אותם

בגלותם

וּבְגִין דְּאִינוּן גְּרָמוּ לָךְ, וְעֵבִידוּ עִמָּךְ טָבִין, אֲנִתְ סְבִילַת

בְּגִינֵיהוּ כִּמְה מְכַתְּשִין והנה מאחר שישראל גרמו לך ע"י

מצוותיהם שתוכל להתייחד עם השכינה שלך, ע"י שהם עשו עמך כמה טובות בזה שהם

תיקנו וקישטו את השכינה, אז לכן אתה סובל בגללם כמה מכאובים כאשר אתה מתלבש

בחכמים שבכל דור ודור הסובלים כל מיני ייסורים (יהל אור וכמבואר בזהר נשא קב"ה

ע"ב), בְּגִין דְּלֹא יִתְקַטִּיל מְשִיחַ בְּן יוֹסֵף, דְּאִתְמַר בִּיהָ

וּפְנֵי שׁוּר מֵהַשְּׂמַאל, מְזַרְעָא דְיוֹסֵף, דְּאִתְמַר

בִּיהָ (דברים לג) בְּכֹר שׁוּרוֹ הַדָּר לוֹ וכל זה הוא בכדי שלא ייהרג משיח

בן יוסף שבו נאמר 'ופני השור מהשמאל', דהיינו שהוא מצד הגבורה, כי זה משיח בן אפרים

אור הרשב"י

בדינים. ובמרו"ל. וכיוצא. אבל מי שהוא קל

יעסוק בתורה כנוז. בשאר היום. אבל לא

העיון, ואינו צריך טורה רב. צריך שיטרה

שעה או שתיים בכל יום בלבד בעיון. ואח"כ

הלימוד היומני

לע"נ מיסה בת גזרה ע"ה

הוא מזרעו של יוסף שנאמר בו 'בכור שורו הדר לו', דהיינו שהוא חתום בגבורה מפני שור דמרכבה. וּבְנֵי דְלֵא יִתְחַלֵּל הוּא וְזַרְעִיהּ בֵּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, בְּחֻבֵּיהּ דִּירְבָּעָם דְּעֵבֵד עֲבוּדָה זָרָה, הָהוּא הוּא לְאַתְחַלְלָא בְּעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת הוּא וְזַרְעִיהּ, בְּגֵין דִּירְבָּעָם בְּן נְבֵט מְזַרְעִיהּ אִיהוּ ולכן אתה טובל ייסורים בגלות בכדי שלא יתחלל כבודו של יוסף וזרעו בין הגויים ע"י הריגת משיח בן יוסף, [רסו] מאחר שירבעם בן נבט עשה שני עגלי זהב והחטיא את ישראל בהם, ולכן הוא צריך להתחלל הוא וזרעו בין הגויים ע"י הריגתו, והוא בכדי לכפר על חטא ירבעם שמזרעו של יוסף, בְּגֵינִיהּ אֶתְמַר בְּךָ, (ישעיה נג) וְהוּא מְחֻלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ וְגו', וּבְחִבּוּרְתּוֹ נִרְפָּא לָנוּ ומשום כך בכדי שלא יתחלל כבודו של יוסף אז לכן נאמר בך והוא מחולל מפשענו וגו' וכל זה הוא בכדי שלא ייהרג משיח בן יוסף ע"י

ארמילוס הרשע [רסו].

אור הרשב"י

להתפלל לשי"ת על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא כמ"ש רז"ל על פסוק חיים שאל ממך נתת לו כו' ונודע מספר הזוהר בר"מ פ' תצא דרע"ו ע"ב דמשה סביל כמה מכתשין בנין דלא יתקטיל משיח בן יוסף כו' ועליו אנו מתפללין וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין.

וכן איתא בפרי עין חיים – שער העמידה – פרק יט וז"ל: תשכון – במלת וכסא דוד עבדך, הזהיר לנו מורי זלה"ה מאוד, ביום א' שהלכנו על ציון שמעיה ואבטליון בהתפללנו

[רסו] ובביאור הענין עיין במה שביאר הרמח"ל באורך רב בספר קנאת ה' צבאות חלק שני בד"ה והוא מחולל מפשענו עי"ש ותרווה צימאונך.

[רסו] ובענין זה איתא בשער הכוונות – דרושי העמידה דרוש ו' וז"ל: ובאומרו וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין צריך לכוין כונה זו אשר פי' שמעי' ואבטליון למוז"ל יום א' אשר הלכנו לגוש חלב להשתטח על קבריה' ושם א"ל הם עצמם שצריך לכוין במלות אלו בנ' תפלות שבכל יום ויום לכוין

הלימוד היומני

לע"נ מיסה בת גזרה ע"ה

השכינה עם ישראל בגלות

**וְיִשְׂרָאֵל בְּגִין דְּאֵינוּן פְּלִילָן יְמִינָא וְשָׂמְאָלָא, תַּמָּן הִ"י
דִּילָךְ בְּשָׂלִימוֹ הָוָה, אֵית לָךְ לְאַתִּיחָדָא עֲפָה**

בִּינַיִהוּ והנה ישראל החתומים בת"ת הכולל חו"ג, והוא מאחר שהם נכללים בימין
החסד דאברהם ובשמאל הגבורה דיצחק, אז לכן אצל ישראל נמצאת ה"י דמלכות שלך

אור הרשב"י

שלא יבא במהרה, כדי שיוכל לבא כמה פעמים בגלגולים כמ"ש בתיקונים ע"ה, שבכל דור ודור יבא משיח בן יוסף בגלגול, אם יש צדיקים בדור שיהיו מגינים עליו שלא ימות, ומאחר שלא נמצא מי שיגין עליו, מוכרח הוא בעצמו למות, וע"י עונש המיתה שסובל בכל דור ודור, הוא מכפר עליו שלא ימות ע"י אותו רשע ארמילוס, אלא שבכל פעם הוא ימות ע"י הקב"ה בעצמו, בסוד הנשיקה כנודע. ע"ש בחי' הנ"ל. ונראה, שע"י זכות העוסקים בחכמת אמת, יש כח בידם להגין על משיח בן יוסף שלא ימות ע"י הרשע ארמילוס, ועיין בפירש הזוהר ותראה ע"ז רזין דרזין.

מע"ה - צ"ל וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין, ולא כנוסח רומניא, שפעם אחת נכנס חכם א' לפני מורי זלה"ה, ונסתכל במצחו, ואמר לו שמימיו לא התפלל תפלה כראוי, ושאלו אותו החכם למה, ואמר לו, שלא אמר וכסא דוד עבדך במהרה לתוכה תכין בברכת תשכון. ע"כ מע"ה.

שם, והכפיל שם לנו לומר, שנזכיר בכל תפלה ותפלה, לכוין במלת דוד עבדך, שיחיה משיח בן יוסף, ולא ימות ע"י ארמילוס הרשע, והוא נקרא כסא דוד עבדך. וזה סוד, חיים שאל ממך, כמ"ש בר"מ שעתיד משיח בן יוסף למות. ולא הבינו דבריו, והשם יודע נסתרות, וסופו מוכיח על תחלתו, שמת מורי החסיד זלה"ה בעו"ה. מע"ה - ארז"ל, והשימותי את מקדשכם, קדושתן עליהן אף כשהן שוממין, דאם לא כן הל"ל את מקדשכם השימותי. אך עתה משמע, שגם בהורבן נקרא מקדש, לזה אמר תשכון בתוך עירך, ר"ל, בהיות עירך אפילו חריבה, תשכון בה כאשר דברת. והשימותי כו' כנ"ל,

כי לעולם לא וזה שכינה מכותל מערבי. הגהה ונלע"ד נתן - שרמזו האי רמז בפסוק, כי ס"ת חיים' שאל' ממך' הוא מלך ור"ת למפרע הוא משיח, ונשארים אותיות אמצעים יא"מ, שהוא בא"ת ב"ש מו"ת. ר"ל, שמלך המשיח התפלל לפניך, שלא ימות על ידי ארמילוס הרשע, ושמעת לתפלתו ונתת לו אורך ימים, ר"ל, נתת לו אריכות הגלות

בשלימות, ומשום כך ראוי היה לך להתייחד עם המלכות בשביל ישראל מאחר שהם תיקנו אותה בשלימות שאין בה דופי (רמ"ק). וּבְגִין דְּאֶתְמַר בְּךָ, בִּי הוּצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, אֶתְמַר בְּךָ וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה, לֹא יוּכַל לְשַׁלַּחַּה כָּל יָמָיו, בְּגִלּוּתָא לָא יְכִיל לְמַפְרֵשׁ לִיהּ מְנַה כָּל יוֹמוֹי כִּי הִנָּה מֵאֲחַר שְׁנֵימָר בְּךָ 'כִּי הוּצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל' בַּעֲנֵן הָעֶרֶב רַב שַׁעֲשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, אִז לְכֵן נֵאמַר בְּךָ 'וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלַּחַּה כָּל יָמָיו', דְּהֵינּוּ שְׁהֵגַם שֶׁהִשְׁכִּינָה בְּגִלּוּת לֹא תוּכַל לְהִפְרֹד מִמֶּנָּה כָּל יָמֶיךָ אֵלָּא תִצְטָרֵךְ לְנִדּוּד עִמָּה בְּגִלּוּתָהּ ע"י שְׁתַּלְבֹּשׁ בַּחֲכָמִים הַמְצַטְטֵרִים בְּדוּחַק הַגְּלוּת.

כֹּל הַמוּצִיא שֵׁם רָע עַל יִשְׂרָאֵל נִחְשָׁב לוֹ כְּאִילוֹ הוּא הוּצִיא שֵׁם רָע עַל הַשְּׁכִינָה וְאִיךָ הוּא שֵׁם רָע דְּאֶפִּיקַת עֲלָהּ וְאִיזָה שֵׁם רָע הוּא הוּצִיא עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. אֵלָּא בְּתַר דְּאֶתִּיְהִיבַת אִיְהִי לְיִשְׂרָאֵל, כָּל מֵאֵן דְּאֶפִּיק שׁוּם בִּישׁ עַל יִשְׂרָאֵל, כְּאִילוֹ אֶפִּיק עֲלָהּ אֵלָּא טוֹד הַדְּבַר הוּא שְׁמֵאֲחַר שֶׁהִשְׁכִּינָה נִתְנָה לְיִשְׂרָאֵל כֹּל הַמוּצִיא שֵׁם רָע עַל יִשְׂרָאֵל נִחְשָׁב לוֹ כְּאִילוֹ הוּא הוּצִיא שֵׁם רָע עַל הַשְּׁכִינָה. וְשׁוּם בִּישׁ הָוָה, דְּאֶמְרַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (שְׁמוֹת ל"ב) לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אֶפֶךָ בְּעַמּוֹךָ וְטוֹד הוּצֵאתָ שֵׁם רָע הִיָּה כְּאִשֶּׁר אִמְרַת לְקַב"ה 'לָמָּה ה' יַחֲרֶה אֶפֶךָ בְּעַמּוֹךָ'. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, וְכִי אֲנִתְּ אֶפִּיק שׁוּם בִּישׁ עַל יִשְׂרָאֵל דְּעַבְדֵּי יְת עֵגֶל, לֵךְ רַד כִּי שַׁחַת עַמּוֹךָ. עָרַב רַב וְדָאֵי, דְּאֲנִתְּ גַּזִּירַת לֹזֵן עַבְדֵּי יְת עֵגֶלָּא וּבִזָּה הַקַּב"ה אִמַּר וְכִי אֲתָה תוּצִיא שֵׁם רָע עַל בְּנֵי לּוֹמַר שֶׁהֵם אֵלּוּ שַׁעֲשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, וְלִכֵּן 'לֵךְ רַד כִּי שַׁחַת עַמּוֹךָ' דְּהֵינּוּ